

Nyhetsbrev høst 2012

Kandalaksha (Murmansk), Russland

SOS-barnebyer Kandalaksha

- SOS-barneby med 12 familiehus
- SOS-familieprogram for 270 barn og deres familier

Trygge dager i Kandalaksha

Det har vært et aktivt halvår i barnebyen med en rekke feiringer og arrangementer. Barna har vært på den årlige leiren «Rescue Camp». Her lærer barna førstehjelp og hva de skal gjøre i nødssituasjoner som brann eller drukningsulykker.

På brannstasjonen

Ivan (15) var en av dem som deltok, og han beskriver det han opplevde på leiren slik:

- Det aller mest spennende i år var tur til brannstasjonen. Besøket startet på kontoret hvor guiden fortalte om jobben til en brannmann. Deretter fikk vi se på og lære om de ulike brannbilene, og alt utstyret som brannmenn bruker. Brannmennes jobb er svært farlig, og de må kunne mye om førstehjelp. Vi fikk også lov til å prøve uniformer og hjelmer – de var tunge! Vi ble fortalt hva vi må gjøre i tilfelle det oppstår brann og hvordan man raskt og trygt skal komme seg ut av en bygning.

Egen avis

Barnebyen har også lansert en egen avis «ProLife». Avisen inneholder artikler, nyheter og kunngjøringer. Alt er laget av barna, og de bestemmer selv hva de vil skrive om. Så langt har de utgitt fire nummer av avisen.

Katjas uvurderlige erfaring

Katja(18) holder på med sekretærutdanning, men drømmer om å bli psykolog i fremtiden. Det er kanskje ikke så rart når man tenker på bakgrunnen hennes.

Hun kom til barnebyen sammen med sin yngre søster og bror da hun var 10 år. Etter åtte år i barnebyen har hun nå flyttet ut til en hybel.– Årene i barnebyen var veldig fine, men av og til var det også vanskelig, konstaterer Katja.

– Jeg husker den dagen da vi kom hit. Vi ble ønsket velkommen, men jeg klarte ikke å godta SOS-barnebyen som det nye hjemmet mitt. I lang tid kalte jeg SOS-moren min for tante Olja. Det var vanskelig for meg – et nytt sted, nye mennesker og et nytt miljø. Jeg var redd, alene og hadde ingen venner, minnes hun.

Forsonet seg med fortiden

Katja følte også et ansvar for at søskenflokket ble flyttet fra den biologiske familien.

– Da mamma skulle renovere leiligheten vår, ble vi sendt til bestefar. Han drakk og slo meg. En gang ble jeg hardt skadet. Da tok jeg bare søsknene mine og løp.

Politiet ble informert og barna ble sendt på sykehus og deretter plassert på et barnehjem. –Det er en historie som vi ikke kan endre. Nå er jeg glad for at vi kom til barnebyen og fikk bo her. Forholdet til SOS-moren min ble også bra og er basert på tillitt.

Med støtte fra SOS-barnebyer og folk nær henne, er Katja fast bestemt på å bli psykolog.